

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon Interurban 115

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 52.—,
polletno Din 16.—, četrt-
letno Din 8.—, inozemstvo
Din 64.—

Cena inseratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četrt strani
Din 350.—. Mali oglasi be-
seda Din 1.—, stalnim popust

„Nikdar ne bote mogli preveč storiti za dobro časopisje“. Papež Pij XI.

Mesca marca letošnjega leta je papež Pij XI. sprejel odposlanstvo katoliške mladine v Italiji. Izrazil je svoje zadovoljstvo nad tem, da se katoliška mladina, ki je najvažnejši del katoliške akcije, s takšnim zanimanjem in s tako vztrajnostjo bavi s vprašanji prosvete in kulture. Prava kultura je nemogoča brez vere. V prosveti je najvažnejše, da se izberejo velike smernice, velika večna načela, ki so človeku kašipot skozi življenje. Te velike podlage za človeškega duha uči katoliški katekizem, ki na malo straneh rešuje prva in poglobljena vprašanja vesoljstva. Kar se dostaje časnikov, je sv. Oče poudarjal, da morejo postati mogočno sredstvo za razširjenje in pospeševanje vere. »Tisek je«, tako je rekel doslovno, »v današnjih dneh ena izmed največjih sil, ker časniki morejo postati ali najdobrodejnejša ali najpogubnejša moč v življenju sveta in cerkve. Zato je bila sveta misel vaših voditeljev, da so vas pravočasno podučili o tem. Nikdar ne bote mogli preveč storiti za dobro časopisje. In če tudi ne bi mogli kaj drugega storiti, nego samo to, da dobre časnike in liste delite, bi že to bilo dobro delo.«

Papeževe besede dokazujejo, da katoliška cerkev ni nikdar zgubila iz vida po men časopisja, bodisi dobrega bodisi slabega. Kakor svari pred slabimi časniki, ki so za duševno življenje to, kar so za telesno zastrupljeni studenci, tako opominja k podpori, in sicer k duševni in gmotni podpori dobrega časopisja. Temu namenu tudi služijo takozvane nedelje dobrega časopisja, ki se prirejajo po raznih krajih.

Nedavno je bila takšna nedelja v južni Afriki. Pri tej priliki je izjavil škof Dellalle iz Natala: »Delo za dobre časnike dandanes nadkriljuje po svoji važnosti vsa druga ter mora biti na čelu dobrih del. Katoličani imajo dolžnost, da dobro časopisje podpirajo z vsemi močmi. Dober tisek mora premagati slabega. To pa je le takrat mogoče, ako so katoličani pri-

pravljene za žrtve.« Škof Fleischer iz Mariánhilla pa je izjavil to svoje mišljenje: »Katoliški časniki so ena najboljših trdnjav cerkve zoper napade sovražnika. Zato je njihova usoda slična oni našega Zveličarja in njegovih apostolov: zaničujejo se, zlovoljno presojujejo, celo od vernikov se z njimi sramotno ravna. Potrebno je torej nekaj duha Gospoda in njegovih apostolov, da se kdo poteguje za katoliško časopisje. Vsakemu katoličanu mora služiti v čast, da za katoliško časopisje nekaj stori ali pri njem sodeluje.«

Tudi v Ameriki vedno bolj zmaguje prepričanje o velikem pomenu dobrega, v krščanskem duhu pisanega časopisja, in o dolžnostih katoliškega ljudstva napram takemu časopisju. V dokaz hočemo samo navesti »Amerikanskega Slovenca«, ki je glasilo slovenskega katoliškega ljudstva v Ameriki. Mesca februarja in marca letošnjega leta se je po raznih krajih slovenskih naselbin v Ameriki vršila agitacija za list, ki je imela namen pomnožiti število naročnikov in s tem tudi stvoriti možnost napredka za list. Agitacija je imela presenetljiv uspeh: 1200 novih naročnikov je list pridobil. Samo ena agitatorica za list, gospodična Lucija Gregorčič je pridobila 201 naročnika.

Spričo tega razveseljivega dogodka piše »Amerikanski Slovenec«, ki je tako postal največji slovenski dnevnik v Ameriki, v svoji številki od 6. aprila: »Ravno ta sijajni uspeh utrjuje še večjo vero in še močnejše zaupanje v nas, da naše slovensko ljudstvo res ni tako, kakor bi si ga kdo predstavljal po raznih lokalnih razmerah tuintam. Ljudstvo, ki se v tako slabih časih, kot so ravno v tej dobi, pa tako odzove za svoj list, to ljudstvo je dobro, je plemenito! Če kdaj, so to pot ameriški Slovenci pokazali javno, kaj so v pretežni večini, kakšnega mišljenja in kakšnega prepričanja. Armada prijateljev in somišljenikov okrog »Amerikanskega Slovenca« se stalno množi, medtem ko nasprotni listi stalno padajo. Tu narod govori, kaj hoče in kaj noče.«

Ali slovenski narod povsod tako govori? Ali se armada prijateljev in somišljenikov okrog »Slovenskega Gospodarja« in drugih slovenskih krščanskih listov stalno množi? Ali nasprotni listi, kot »Jutro«, »Domovina«, »Kmetijski list« in razni socialistični listi stalno padajo? To so velevažna vprašanja, ki se tičejo poedincev in celega ljudstva, vprašanja, ki posegajo v vest poedincev in osobito katoliških familij. To so vprašanja, v katerih mora ljudstvo dati določen in odločen odgovor, kaj hoče in kaj noče. Od rešitve teh vprašanj je odvisna bodočnost poedincev in familij, osobito mladine in z njo celega naroda. Vsled tega pa je treba, da vsak dobro pomni in izvršuje besede sv. Očeta, ki smo jih tem vrstam izbrali za naslov in ki naj tudi bodo poslednje besede: »Nikdar ne bote mogli preveč storiti za dobro časopisje.«

POPOLITNI RAZGOVORI

Trgovec Kramar je dal v nedeljo pred cerkvijo razglasiti, da odprodaja veliko zalogo koruze po znižani ceni. Može so takoj začeli ugibati, zakaj.

»Pokvarila se mu je«, je dejal prvi,

»Pokvarjene ne sme prodajati«, je ugovarjal drugi, »zdi se mi pa, da se boji tega, da mu koruza ne obleži v magacinu.«

»Državne koruze se boji«, je šaljivo dodal naš znanec gospodar.

»Saj res, kako pa je vendar s to koruzo? Ali ti kaj več veš«, so vpraševali može vsevprek. In gospodar jim je povedal:

»Lansko leto je bila v mnogih krajih naše države slaba letina. Poleg slabe letine pa imajo v mnogih krajih, posebno v Bosni in Dalmaciji, še to nadlogo, da so mali kmetje silovito zadolženi. Za obresti pa so jim bogataši, ki so jim denar posodili, vzeli še tisto malo pridelka, ki so ga spravili v jeseni s polja. Tako je bilo pričakovati, da bo v teh krajih nastopila lakota. Ubogi ljudje ne bodo imeli pridelkov in ne denarja, da bi si živeža kupili.

Lakota se je res bližala. Občine in oblasti niso storile ničesar, ljudje sami pa tudi ne. Zato je morala poseči vlada vmes. Odredila je, da bo dala 150.000.000 Din za one kraje, kjer vlada lakota. Podpora si je zamislila tako-le: Za najnuj-